

Dato: 23. april 2010
Kontor: Udlændingelovskonto-
ret
J.nr.: 10/04318

Besvarelse af spørgsmål nr. 187 stillet af Folketingets Integrationsudvalg til integrationsministeren den 25. marts 2010 (alm. del).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes kommentere artiklen "VKO vil sende asylbørn til børnehjem i Irak" i Information torsdag den 18. marts 2010, herunder bedes ministeren oplyse, hvordan ministeren vil sikre, at tilbagesendte børn ikke bliver udsat for overgreb i Irak og Afghanistan."

Svar:

Uledsagede mindreårige udlændinge er en særlig sårbar gruppe. Derfor indeholder udlændingeloven særlige regler herom, og derfor behandles sager vedrørende uledsagede mindreårige efter særlige procedurer.

Når en uledsaget mindreårig udlænding søger asyl, afhænger det af barnets alder og modenhed, hvordan sagen behandles. *Børn under 12 år* anses normalt ikke for at være tilstrækkelig modne til at gennemgå en almindelig asylprocedure og meddeles derfor normalt i stedet opholdstilladelse på grund af lav alder og manglende modenhed (udlændingelovens § 9 c, stk. 3, nr. 1).

I forhold til *børn mellem 12 og 15 år* foretager Udlændingetjenesten en konkret og individuel vurdering af, om det enkelte barn anses for tilstrækkeligt modent til at gennemgå en normal asylprocedure. Afgørelsen herom kan påklages til Flygtningenævnet. Vurderes barnet ikke tilstrækkeligt modent, gives der opholdstilladelse, jf. ovenfor. I modsat fald tages asylsagen under behandling.

Børn over 15 år anses normalt for at være tilstrækkeligt modne til at forstå og gennemgå en almindelig asylprocedure. Gives barnet herefter afslag på asyl, vurderer Udlændingetjenesten ex officio, om barnet kan få opholdstilladelse som uledsaget mindreårig (udlændingelovens § 9 c, stk. 3, nr. 2). I denne vurdering indgår det, om barnet har familie eller andet socialt netværk i hjemlandet, herunder om barnet har været uden kontakt til sine forældre før udrejsen og derfor undergivet offentlig omsorg, som vil kunne genetableres ved en tilbagevenden, el-

ler om barnet vil blive stillet i en reel nødsituation (en situation, der adskiller sig væsentligt fra jævnaldrendes situation i hjemlandet) ved en tilbagevenden. Vurderingen baseres således både på barnets individuelle forhold og de generelle forhold i det land, som barnet eventuelt vil skulle vende tilbage til.

Ved behandlingen af barnets asylsag bliver der taget stilling til, om barnet i hjemlandet risikerer asylrelevant forfølgelse. I tilfælde af afslag på asyl vurderer udlændingemyndighederne ex officio, hvorvidt den mindreårige ved en tilbagevenden vil blive stillet i en reel nødsituation, jf. ovenfor.

Opfylder en uledsaget mindreårige ikke betingelserne for asyl eller anden opholdstilladelse, skal den pågældende – som andre udlændinge – udrejse af Danmark.

Danmark har i de seneste år – i lighed med bl.a. Norge og Sverige – oplevet en kraftig stigning i indrejsetallet for uledsagede mindreårige asylansøgere (primært 15-17-årige unge mænd), der ofte ikke har et asylrelevant beskyttelsesbehov. I 2009 var langt den største nationalitetsgruppe fra Afghanistan. Denne udvikling giver anledning til bekymring og dermed overvejelser om, hvordan udviklingen bør håndteres.

De undersøgelser af, hvordan nærområdeindsatsen kan forstærkes bl.a. ved modtagefaciliteter i Afghanistan og Nordirak, som omtales i aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti af 15. marts 2010, retter sig mod sager, hvor uledsagede mindreårige skal udrejse af Danmark, dvs. tilfælde, hvor der er taget endelig stilling til asylspørgsmålet og spørgsmålet om opholdstilladelse som uledsaget mindreårige.

Etablering af eventuelle modtagefaciliteter i hjemlandene ændrer ikke de generelle asylbetingelser eller udlændingelovens regler om, at udsendelse ikke må ske, hvis en udlænding vil risikere overgreb ved en tilbagevenden til hjemlandet. Det er en forudsætning for etablering af modtagefaciliteter, at de uledsagede mindreårige forsvarligt kan vende tilbage fra Danmark.